

عنوان مقاله:

مدل مفهومی برنامه ریزی فضایی شهری با تاکید بر مفهوم شهر حساس به آب

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عارفه اسلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه غیرانتفاعی مازنیار رویان

محمدرضا حق جو - عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

نقش بسزای منابع آب در شکل گیری و ادامه حیات شهرها، نقشی انکارناپذیر است. با گسترش روز افزون شهرنشینی و پیشرفت های تکنولوژی، همراه با اسکان بشر در مناطق شهری، تغییر کاربری و تراکم ها و فعالیت های بشری، بهره وری از مواهب طبیعی افزایش یافته است که این امر منجر به اختلالات جبران ناپذیری در چرخه طبیعت، بخصوص تامین آب آشامیدنی شده است که موضوعاتی اعم از شهر بی آب، شهر کم آب و شهر حساس به آب را به وجود آورده است. برنامه ریزی فضایی می تواند با سیاست گذاری های مختلف در مورد تغییر کاربری، تعیین محدوده توسعه شهرها، مکان یابی صنایع و تجهیزات شهر، میزان و چگونگی تامین منابع آبی آن ها، جمع آوری رواناب های شهری و استفاده مجددشان برای آبیاری فضای سبز موجود شهرها و ایجاد بسترهای مناسب مشارکت شهروندان کمک شایان توجهی به مدیریت یکپارچه منابع آبی در شهرها نماید. این پژوهش از نوع پژوهشی_کاربردی است که در انجام آن، ابتدا از روش شناسی اسنادی و کتابخانه ای با رویکرد بازنگری نظام مند منابع مرتبط، جهت شناسایی معیارهای اصلی شهرهای حساس به آب بهره گرفته شد. که با بکارگیری آنها در نهایت مدل مفهومی برنامه ریزی فضایی شهر حساس به آب ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، برنامه ریزی شهری، شهر حساس به آب، برنامه ریزی فضایی حساس به آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/981507>

